[2018] 14 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 232

ਨਰਾਇਣ ਮਲਹਾਰੀ ਥੋਰਾਟ

ਬਨਾਮ

ਵਿਨਾਇਕ ਦੇਵਰਾਓ ਭਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1487)

28 ਨਵੰਬਰ, 2018

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ

ਡਾ. ਧਨੰਜਯਾ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਸ. 306 – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕਾ ਸੀ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੂੰਹ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ – ਰੱਦ – ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ – ਫੜਿਆ ਗਿਆ: ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ – ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ – ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਤੋਂ 3-4 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ – ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੜਕਾਉਣ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕੋ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਜੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 482।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: 1.1 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਤੋਂ 3-4 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੜਕਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਜੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ

ਨਰਾਇਣ ਮਲਹਾਰੀ ਥੋਰਾਟ ਬਨਾਮ ਵਿਨਾਇਕ ਦੇਵਰਾਓ
ਭਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰੁਕ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13, 14][238-ਸੀ-ਜੀ]
ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2005) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 659; ਐਮ. ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ (2011) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ626: [2011] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 437; ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2015) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 639: [2015] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 56 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
(2005) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 659 ਨੇ ਪੈਰਾ 9 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
[2011] 3 ਐਸਸੀਆਰ 437 ਪੈਰਾ 9 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2015] 9 ਐਸਸੀਆਰ 56 ਪੈਰਾ 9 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ 1487।
2015 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਏਪੀਐਲ) ਨੰਬਰ 380 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 28.03.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ, ਕਰੁਣਾਕਰ ਮਹਾਲਿਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਪ੍ਰਤੀਕ ਆਰ. ਬੰਬਾਰਡੇ, ਜਤਿੰਦਰ ਅਸ਼ੋਕ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਾਮਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ,, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.

1. ਦੇਰੀ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 28.03.2016 ਨੂੰ ਨਾਗਪੁਰ ਸਥਿਤ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ

ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 380 2015 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35/2015 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35/2015 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 14.02.2015 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਵਾਸ਼ਿਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕਾ ਸੀ; ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੂੰਹ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਫੋਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਕਿ 09.02.2015 ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 12.02.2015 ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਛੱਡ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਦਾ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਜਨਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫ਼ਸਰ, ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਵਨ ਵਿਨਾਇਕ ਭਗਤ ਨੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ"

4. ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ 21.02.2015 ਨੂੰ ਵਾਸ਼ਿਮ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਰਜ਼ੀ [ਏ.ਬੀ.ਏ.]ਨੰਬਰ 96 ਆਫ਼ 2015
ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 07.04.2015 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"… … … ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਏਪੀਪੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਏਪੀਪੀ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਸਿਰਫ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਭਾਵ ਅਖੌਤੀ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਘੋਖਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਖੁਦ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਪਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।

ਨਰਾਇਣ ਮਲਹਾਰੀ ਥੋਰਾਟ ਬਨਾਮ ਵਿਨਾਇਕ ਦੇਵਰਾਓ
ਭਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪੀੜਤ ਸੰਜੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਸਨ, ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਸੰਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਜੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ 3-4 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਆਨੰਦ ਕਾਲੇ ਦੀ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੰਜੇ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੰਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਜੇ ਮਾਨਸਿਕ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਡਿਪਰੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਸੰਜੇ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸੰਜੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ 2015 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਕ੍ਰਿਪਾਲ) ਨੰ.3497 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.04.2015 ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਾ ਲੱਭਦਿਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ.380 ਆਫ 2015 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰ.35/2015 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

7. ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰਹ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਸੰਜੇ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ, ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੰਜੇ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੜਕਾਹਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੈਰ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੀ ਚਿੱਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੜਕਾਹਟ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਜੇ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

8. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਆਰ. ਬੰਬਾਰਡੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਾਮਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ.ਬੀ.1 ਰਾਜ; ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਮ. ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 2 ਅਤੇ; ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਉਨੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 3 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

10. ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕਈ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ 8 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਬੰਦ ਸਨ, ਨੇਤਾਈ ਦੱਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਪਾਇਆ।

11. ਐਮ. ਮੋਹਨ (ਉਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਏ-3 ਨੂੰ ਕਾਮਚੀ (ਪੀੜਤ) ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰ ਲਿਆਉਣੀ ਪਵੇਗੀ", ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਮਚੀ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪੀੜਤ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ-3 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304B, 498A ਅਤੇ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 498ਏ ਅਤੇ 304ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 48 ਅਤੇ 49 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

"**48.** ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭੜਕਾਹਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਕਰੀਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। 14-1-2005 ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਨੇੜਲਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੁਆਲਿਸ ਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 18-1-2005 ਨੂੰ ਹੋਈ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਫਾਂਸੀ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ

ਨਰਾਇਣ ਮਲਹਾਰੀ ਥੋਰਾਟ ਬਨਾਮ ਵਿਨਾਇਕ ਦੇਵਰਾਓ
ਭਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਆਮ ਝਗੜੇ, ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤਿ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੰਦਭਾਗੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

49. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਵੀ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਨੰਦਰਾਜ (ਏ-1) ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ (ਏ-3) ਦੇ ਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹਨ।"

12. ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸੀਬੀਆਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੀਬੀਆਈ ਦੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਸਨ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 12 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ:

"12. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧੋਖਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਇਕ

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਕੀਲ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।"

13. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੀੜਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਬਾਈਲ 'ਤੇ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਤੋਂ 3-4 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭੜਕਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਜੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

14. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰੁਕ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

15. ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ